

Effe chillen

Columns - 4 mei 2018 - Auteur: Carsten Brzeski

Thuis heb ik de voorbije maanden - het voelt aan als jaren - te maken met de onberekenbare stemmingswisselingen van een tienerzoon. Op mijn retorische vraag of urenlang het FIFA-game spelen een succesrecept is voor betere schoolprestaties, komt steevast het antwoord 'Beetje chillen, het komt goed'. Het erge is dat mijn zoon geeneens ongelijk heeft. Zijn cijfers op school zijn helemaal niet slecht. Al zou het met iets minder chillen nog beter kunnen.

De indrukken uit politiek Berlijn deze week deden me sterk denken aan mijn zoon. Niet dat ik Olaf Scholz, de nieuwe Duitse minister van Financiën, ervan verdenk ook de hele namiddag FIFA te spelen op een ministeriële Playstation. Maar de eerste officiële begroting van de nieuwe Duitse regering vertoont wel grote overeenkomsten met het 'chill, het komt wel goed' van mijn zoon.

Het is een begroting waarin de *schwarze Null* centraal staat. Tussen nu en 2022 wil de regering het begrotingsoverschot handhaven en daarmee een belofte uit het regeerakkoord inlossen. Een andere belofte van meer geld voor onderwijs, naschoolse opvang en betaalbaar wonen, is er ook weer. Maar de grootste belofte, meer investeringen, is bijna helemaal onder het tapijt geschoven. De overheidsinvesteringen worden dit jaar met slechts 3 miljard euro verhoogd, nog geen 0,1 procent van het Duitse bbp. In 2019 volgt een verhoging van 0,9 miljard. Maar daarna is het ook meteen weer afgelopen met de aangekondigde nieuwe grote investeringsgolf. De investeringen dalen in 2022 weer tot onder het niveau van 2017.

De boodschap van de Duitse begroting is duidelijk: doorgaan op het oude pad. De regering doet vooral in het regeerakkoord aangekondigde 'sociale investeringen', die mogelijk meer samenhang in de samenleving bewerkstelligen en daarmee populistten de pas kunnen afsnijden. Ook afbouw van schulden om de vermogensverschillen tussen de generaties te verkleinen, is een redelijk economisch doel voor een vergrijzend land. Maar zullen onze kinderen echt gelukkig zijn als ze schuldenvrij urenlange vertragingen hebben op snelwegen en spoorwegen, voor een gsm-gesprekje naar de tuin moeten gaan en een internetsnelheid uit het modemtijdperk hebben?

De kritiek op het gebrek aan investeringen is niet nieuw. Zeker niet van mijn kant. Schrikbarend is echter de houding van de Duitse regering, die de uitdagingen en kansen niet ziet of niet wil zien. Alleen maar op de regeringsbank hangen, FIFA spelen en hopen dat alles zo goed blijft als het was, is een gevaarlijke strategie.

Mijn zoon heeft dat inmiddels begrepen. Na een paar rode alarmsignalen op school deze week, heeft hij het plan opgevat om iets minder te chillen. Gisteren is hij zelfs naar de bank gegaan om samen met medescholieren een investeringslening aan te vragen voor een project van het keuzevak business@school.

Opschuiven op de bank, Scholz!

Deze column is met toestemming overgenomen uit de Belgische krant [De Tijd](#)

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](#).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/25914/effe-chillen>